

Nedtrykt af Sorg og bitter Skam gik Asmus Hagen ved Ottetiden hen i Dronningens Tværgade for at meddele sin Tante og Kusine den Katastrofe, som han selv længe havde forudset. Han traf Fru Bertha alene. Jytte, der mod Sædvane havde siddet ved sit Klaver det meste af Eftermiddagen, var nu gaaet i Teatret; og skønt hun havde benægtet det, var Moderen ikke sikker paa, at hun ikke var gaaet derhen blot for igen at blive fulgt hjem af Karsten From.

Brodersønnens Ulykkesbudskab lamslog hende nu helt. Hun blev siddende stum med Hænderne i Skødet, ude af Stand til at tale. For anden Gang paa denne Dag saae hun i Tankerne den gamle Grandtante stige op af sin Grav derovre ved Storeholt og hørte hendes mørke Stemme udslynge den bibelske Trusel:

»Hævnen hører mig til!«

UD paa Aftenen, mens den stakkels Jægermester stadig rasede og brølede i Hospitalets Gummicelle, sad Mads Vestrup fredeligt i sin lille Stue hos den gamle Skomager i Knabrostræde, hvor han var flyttet ind for et Par Dage siden. Han sad ved en lille Petroleumslampe og læste. Forinden havde han skrevet et langt Brev til sin Kone og fortalt hende